

«Але було вже пізно мальвам...» (1975)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Але було вже пізно мальвам,
І літові, і ластівкам,
Лиш далечінь синьоблагальна
Когось благала: не пускай!..

Але — прощалось. Вітром-листом
Чи по тобі, чи по мені.
Пустилось берега все чисто —
Одна розлука на коні.

Давно своїм вирлатим оком
Нас приглядавав вирлатий час,
І маємо: оце глибоко,
А це ось мілко поміж нас...

Я знаю: соняшники карі,
І карий грім у гримині,
Та чемодан у автокарі,
І ти, як свічка, в далині.

1975

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/ale_bulo_vzhe_pizno_malvam